

Het werk van de Geest

Thomas McCrie

uitgave van:

De **tabernakel**
preken met verwachting

Eerder uitgegeven preken van jaargang 16

1. God met ons	Charles Haddon Spurgeon
2. Het hoogste geluk	John Brown
3. John Charles Ryle	De tweede komst

Jaargang 16 – nummer 4 – maart 2014

Toelichting foto omslag

'Aan de vruchten kent men de boom.' Dat dit niet alleen voor bomen geldt, maar zeker ook voor mensen, weet iedereen. Thomas McCrie neemt ons in deze preek mee, om ons uit het werk van de Heilige Geest Zijn aard en liefde te laten kennen. Zo kan men ook Hem uit Zijn vruchten kennen. Laten we zo proeven en smaken dat Hij goed is - voor slechte mensen.

Bronvermelding

oorspronkelijke titel: *The love of the Spirit*.

bron: Thomas M'Crie, D.D., *The love of the Spirit*. From the inheritance of our Fathers, series XXXIV nr. 7, The Inheritance Publishers Grand Rapids.

De preek is vertaald onder verantwoordelijkheid van Stichting De Tabernakel en is te vinden op de website: www.tabernakel.nl

Vormgeving en druk: Drukkerij AMV, Lunteren

Het werk van de Geest

*En ik bid u, broeders, door onzen Heere Jezus Christus, en door de liefde des Geestes, dat gij met mij strijdt in de gebeden tot God voor mij.
Romeinen 15:30*

Onder de liefde van de Geest versta ik de liefde die de derde Persoon van het goddelijk Wezen heeft geopenbaard in de toepassing van de verlossing.¹ Sommigen beschouwen het als de broederlijke liefde die de Geest werkt in de harten van gelovigen. Deze verbindt de gelovigen aan elkaar als leden van het mystieke lichaam van Christus zodat zij elkaars welzijn zoeken. Wij moeten toegeven dat dit in deze passage de meest directe betekenis van de 'liefde van de Geest' is. Toch mogen we de gelegenheid aangrijpen om hier te spreken over de liefde, die de bron van al de werkingen van de Geest is.

De kwaliteit van een bron meten we af aan het water dat er aan ontspringt en een boom beoordelen we aan zijn vruchten. De vrucht van de Geest is liefde (Gal. 5:22). Hoe groot moet de liefde die in deze goddelijke Persoon woont en uit Hem voortkomt, zijn! Zij bewerkt elke liefdevolle betuiging van het hart jegens God en mens. Naar mijn mening rechtvaardigt de context de andere uitleg volkomen. 'En ik bid u, broeders, door onze Heere Jezus Christus en door de liefde van de Geest, dat u met mij strijdt in de gebeden tot God voor mij' (Rom. 15:30).

Vaak spreken we over de liefde van de Vader Die Zijn eigen Zoon niet heeft gespaard. En we spreken over de liefde van de Zoon, Die Zichzelf voor ons heeft overgegeven. Daar doen we goed aan; we kunnen niet te vaak over Hem spreken. Ook niet met teveel vuur van dankbaarheid en verwondering. De liefde van de Geest is echter maar zelden het onderwerp van preken of gesprekken. Er is reden te vrezen dat het te weinig in onze gedachten is, want uit de overvloed van het hart spreekt de mond (naar Matth. 12:34).

1 De preek begint met een uiteenzetting over de Drieëenheid. Deze is in de vertaling weggelaten.

Zou dit gebrek niet een schadelijk effect kunnen hebben op de christelijke bevinding? God trekt Zijn kinderen tot Zich met koorden van liefde. Dat wil zeggen: door Zijn liefde voor hen. Als nu één van de delen van dit driedelige snoer slap is geworden, zal dan de uitwerking van de goddelijk liefde op ons hart niet verzwakken en geschaad worden? Wij kunnen tekort schieten in christelijk liefdebetoon. Dat is echter nooit te wijten aan de Geest als goddelijke Tussenpersoon. Dit onderwerp blijkt onze bijzondere aandacht nodig te hebben. Laten wij het volgende overwegen in vertrouwen op de hulp van de Geest, zonder Wie we immers niet op de juiste manier spreken of luisteren:

1. De uitingen van de liefde van de Heilige Geest
2. De werking van de Heilige Geest die een passend besef van deze liefde op onze ziel en levenswandel kan hebben

1. De uitingen van de liefde van de Heilige Geest.

De mens heeft zich door zijn val in de zonde en in de ellende gestort. Het werk van verlossing en van herstel van de mens heeft zijn oorsprong in de soevereine en oneindige liefde van God. Deze wonderlijke liefde openbaart zich in verschillende daden van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Wij schrijven het plan van verlossing – het doel en het toezicht op de uitwerking ervan – toe aan de Vader. De Zoon heeft de verlossing verworven en de Heilige Geest past deze toe. De liefde van de Geest is even goddelijk als de liefde van de Vader en de Zoon; de liefde van God is, evenals de wil van God, één. ‘Niemand is goed dan Eén, namelijk God’ (Matth. 19:17). Het bijvoeglijk naamwoord ‘goed’ wordt vaak toegepast op de Heilige Geest, de derde Persoon van de Godheid. ‘U hebt uw goede Geest gegeven om hen te onderwijzen’ (Neh. 9:20) en ‘Uw goede Geest...’ (Ps. 143:10). De liefde van de Geest is eeuwig, onveranderlijk, soeverein en onafhankelijk. Deze liefde gaat in haar breedte, lengte, diepte en hoogte onze kennis te boven.

De Heilige Geest heeft Zijn liefde geopenbaard in de gewilligheid waarmee Hij Zijn zending en taak vervulde. Wij zeggen dat het

verbond der genade tussen de Vader en de Zoon is opgericht. De Zoon beloofde de menselijke natuur aan te nemen en Hij kreeg een belofte. Er was sprake van een taak en een beloning. We moeten echter de medewerking van de Heilige Geest daarin niet over het hoofd zien. Hij was verheugd over Zijn werk van genade en kracht. De Zoon is gezonden door de Vader. De Heilige Geest is gezonden door de Vader en de Zoon en daarom wordt Hij de Geest van de Vader en de Geest van de Zoon genoemd. Hij was soeverein en vol vreugde zoals de Zoon dat was. Deze zei: 'Toen zei ik: Zie, ik kom; in de rol des boeks is van mij geschreven' (Ps. 40:8).

Toen Jezus op het punt stond Zijn discipelen te verlaten, zei Hij: 'Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven' (Joh. 14:16). Als Ik niet heenga, zal de Trooster tot u niet komen. Als Ik wegga zal Ik Hem tot U zenden. Gezonden, om de goddelijke orde en de zekerheid van deze gave aan te duiden. Maar let er op dat er niet alleen staat dat Hij is gezonden. Er staat ook dat Hij komt. Daaruit blijkt Zijn gewilligheid om Zijn taak uit te voeren. 'En Die gekomen zijnde, zal de wereld overtuigen' (Joh. 16:8). Het gebed van de oudtestamentische kerk is daarom ook: 'Ontwaak, noordenwind! en kom, Gij zuidenwind! doorwaai mijn hof, dat zijn specerijen uitvloeien' (Hoogl. 4:16).

Om die reden staat er van de Pinksterdag beschreven: 'En er geschiedde haastelijk uit de hemel een geluid, gelijk als van een geweldige, gedreven wind, en vervulde het gehele huis, waar zij zaten. En van hen werden gezien verdeelde tongen als van vuur, en het zat op een iegelijk van hen' (Hand. 2:2,3). Vurigheid, onstuimigheid en onweerstaanbare kracht waren de tekenen van de liefde van de Geest. De Geest neemt Zijn taak vrijwillig op Zich en Hij voert deze soeverein uit. Wanneer wij tot de Vader bidden om ons de Heilige Geest te geven, moeten we ons realiseren dat Degene Die we vragen in ons te komen wonen, een vrij en onafhankelijk Persoon is. 'De vrijmoedige geest ondersteune mij' (Ps. 51:14).²

2 De King James Version heeft hier als vertaling 'Thy free Spirit'. Het Hebreeuwse woord heeft de betekenis van vrijwillig, gewillig, spontaan, gereed zijn om. (Bron: Gesenius' Hebrew-Chaldee Lexicon).

De liefde van de Geest openbaarde zich in het dicteren van de Schriften. Gelovigen van alle tijden hebben het Woord van God bemind. Vanaf het moment dat het opgeschreven werd, hebben zij hun hoogste vermaak gevonden in het lezen van de Bijbel en het mediteren erover. De Bijbel was voor hen eten en drinken, het leven en de gezondheid voor hun ziel. Zij konden niet zonder de Bijbel leven. Een klein Bijbelgedeelte kon hen al bemoedigen. 'Ik heb uw getuigenissen genomen tot een eeuwige erve want zij zijn mijns harten vrolijkheid' (Ps. 119:111). In deze langste Psalm die David geschreven heeft, verwoordt hij zijn diep ontzag voor de wet. Er zijn maar weinig liederen waarin David de wet van God niet prijst. En bedenk wel, broeders, zijn Bijbel was maar klein, vergeleken met die van ons. Heel de Schrift is geïnspireerd en door de Heilige Geest gedicteerd aan de heilige Bijbelschrijvers. 'Want de profetie is voortijds niet voortgebracht door de wil van een mens, maar de heilige mensen Gods, van de Heilige Geest gedreven zijnde, hebben ze gesproken' (2 Petr. 1:21).

Zoals ze spraken, schreven ze. Dit is niet alleen waar voor de profetie of voor wat de voorspelling van toekomstige gebeurtenissen betreft. Het geldt voor de gehele inhoud van de geïnspireerde Schrift. De vorm verschilt; er is onderwijs, vermaning, bemoediging, belofte en geschiedenis. Daarom staat er 'De Heilige Geest spreekt....' als een van de boeken van het Oude Testament wordt aangehaald, ongeacht welke profeet de schrijver was. Zelfs die Bijbelverzen die rechtstreeks door de mond van de Verlosser Zelf gesproken zijn, komen tot ons door de inspiratie van de Heilige Geest. Hij bracht ze in de herinnering van de evangelisten. Elke brief van Christus, geschreven aan de zeven gemeenten in Klein-Azië, eindigt met dezelfde woorden: 'Die oren heeft, die hore wat de Geest tot de Gemeenten zegt' (Openb. 2:7).

Zoekt u een tastbaar teken en bewijs van de liefde van de Geest? Hier is het. Kan er ooit een groter bewijs zijn van Zijn liefde dan de gave van dit boek? Hierin vindt u alles wat nodig is om de eenvoudigste mens wijs te kunnen maken tot zaligheid. Hier zijn de drie

uitnemende gaven van God, namelijk de gave van Zijn Zoon, van Zijn Geest en van Zijn Woord. Van elke gave mogen we wel zeggen: Hierin woont de liefde. Zonder de Schriften zouden we in de schaduw van de dood zijn. Zonder de Schriften zou u niets weten van Gods genade en de weg tot de zaligheid. U zou nooit gehoord hebben van Gods liefde. U zou niets weten van Christus en van Zijn bereidwilligheid om de Middelaar te zijn. U zou onbekend zijn met Zijn menswording, Zijn offer, Zijn lijden en Zijn heerlijkheid. U zou nooit gehoord hebben van de vergeving van zonde, van vrede met God, van de aanneming tot kinderen, van de erfenis die in de hemel bewaard wordt voor u.

Denk aan de liefde van de Geest wanneer u ooit vrede in uw geweten hebt ervaren. Wanneer uw moeilijkheden werden opgelost. Wanneer uw angsten werden weggenomen. Wanneer u kracht kreeg om verzoeken te weerstaan of aan uw plichten te voldoen. Wanneer u vertroost werd in verdrukkingen. Wanneer uw geloof werd vermeerderd. Wanneer uw hoop werd verlevendigd. Wanneer uw liefde opnieuw ontvlamde. Wanneer uw geduld werd versterkt. Wanneer dat gebeurde door iets wat u las in dit kostbare boek, de Bijbel, denk dan toch aan de liefde van de Geest! Kinderen, die van jongs af de boodschap van Gods Woord hebt ontvangen, denk na over de liefde van de Geest. Jonge christenen, die van kinds af de Schriften gekend hebt, denk na over de liefde van de Geest. Christelijke vaders, die sterk bent omdat het Woord van God in u blijft, denk na over de liefde van de Geest.

In de tijd van het Oude Testament heeft de Heilige Geest velen toegerust voor hun taak. We denken aan Mozes, David, Salomo, Jesaja, Zerubbabel en Jozua. Zij hebben uitnemende gaven en genade ontvangen om hun taken getrouw en wijs uit te voeren. Dit is echter niet te vergelijken met de liefde die de Geest openbaarde in het voorbereiden van de menselijke natuur van de Zaligmaker en van Zijn komst in het vlees. Door de wonderlijke ontvangenis schiep de Heilige Geest wat nieuws op aarde. Hij bracht een Reine voort uit een onreine. Een lichaam zonder de minste smet van zonde, zonder

de minste neiging tot zonde uit een (in zichzelf) verdorven mens. Dit lichaam was geschikt voor het onbevleete en gezegende lichaam van de Zoon van God. 'De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht van de Allerhoogste zal u overschaduwen. Daarom dat Heilige dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden' (Luk. 1:35). Het was het begin van al die wonderen van liefde gedurende de tijd dat de Zaligmaker op aarde was.

Volgens oude voorzeggingen daalde de Geest af en woonde in die geheiligde natuur door Hem gevormd. 'Want er zal een Rijsje voortkomen uit de afgehouden tronk van Isaï en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen. En op Hem zal de Geest des HEE-REN rusten, de Geest van wijsheid en van verstand, de Geest van de raad en van de sterkte, de Geest van de kennis en van de vreze des HEEREN. En Zijn rieken zal zijn in de vreze des HEEREN; en Hij zal naar het gezicht van Zijn ogen niet richten; Hij zal ook naar het gehoor van Zijn oren niet bestraffen' (Jes. 11:1-3).

Het wonder dat gepaard ging met de doop van onze Heere was symbolisch voor de bron, de aard en het doel van deze zalving door de Geest. De hemelen werden voor Hem geopend en Hij zag de Geest van God als een duif, het teken van liefde, op Hem neerdalen (naar Matth. 3:16). De genade van de zalving van de heerlijke Persoon van de Zaligmaker is het voorwerp van onze overdenking. De aanne-ning van de menselijke natuur door de Zoon van God en de genade van de geestelijke eenwording met Hem. 'Ziet, Mijn Knecht, Dien Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbe- hagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven' (Jes. 42:1).

De olie, uitgegoten op het hoofd van Aäron en aflopend tot de zoom van zijn kleding, was kostbaar. Hoeveel kostbaarder was de hemelse olie, uitgegoten op het hoofd van Christus. Deze olie was bestemd om af te dalen tot de laagste en minste leden van het mystie-ke lichaam van Christus. God gaf Hem de Geest niet in geringe mate. Deze Geest is gegeven om uitgedeeld te worden aan allen die in Hem geloven. 'Gij hebt gerechtigheid lief, en haat goddeloosheid;

daarom heeft U, o God! Uw God gezalft met vreugdeolie, boven Uw medegenoten' (Ps. 45:8). Dit was de heilige zalfolie die uitgegoten werd op Zijn offer. Door de eeuwige Geest offerde Hij Zich zonder smet aan God en 'is Hij gerechtvaardigd in de Geest' (1 Tim. 3:16) door Zijn opstanding uit de dood.

De liefde van de Geest is zichtbaar wanneer Hij bij Zijn eerste komst de ziel van de zondaar in bezit neemt. Hij treft daar dan een zeer ellendige en afstotelijke toestand aan. De zondaar, die geheel gewend is aan zijn eigen verdorvenheid, kan zich geen voorstelling maken van de afschuw die de hemelse Bezoeker moet voelen wanneer Hij tot hem nadert. De zondaar is geneigd zich te verwonderen over de sterke bewoordingen waarmee Hij de ziel beschrijft. Geen kerker, donker, kil en smerig - geen melaatse die van top tot teen bedekt is met wonden, zweren en etterbuilen - geen lijk dat al dagen in het graf heeft gelegen - is half zo walgelijk als een ziel is voor de Heilige Geest, Die te rein van ogen is, dan dat Hij het kwade zou kunnen zien, en Die niet aanschouwen kan die trouwelooslijk handelen! (naar Hab. 1:13).

De Geest vindt een hart dat dood is voor al wat goed is en levend voor al wat kwaad is. Het verstand is vol onkunde en vol vijandschap tegen Hem. De mens is even hoogmoedig als arm, even koppig als onverstandig en even onboetvaardig als schuldig. De ziel ontwijkt de eerste toenaderingspogingen van de Geest en verwerpt de eerste lokkingen. Zijn overtuigingen worden gesmoord. Zijn smeekbeden veracht. Toch houdt de Geest vol in Zijn genadig streven en dat doet Hij totdat Hij alle tegenstand heeft overwonnen. Hij houdt vol tot Hij de ziel voor Jezus Christus gewonnen heeft. Hij maakt het hart tot een woning voor Hemzelf - een tempel voor de levende God!

Deze gezegende Geest toont Zijn liefde wanneer Hij de ziel in bezit houdt. Hierin blijkt de liefde van de Heilige Geest nog meer dan toen Hij de ziel in bezit nam. Van een vijand verwachten we niets anders dan tegenstand en vijandschap, maar een man die vrienden heeft, dient zich vriendelijk te gedragen (naar Spr. 18:24). En gedraagt de

ziel zich zo tegenover zijn genadige Bevrijder? Helaas nee! Hoe vaak heeft de Heilige Geest geen reden om te zeggen: Is dit nu hoe u omgaat met een vriend? Wie anders dan de Geest Zelf kan het beste vertellen wat voor een onwaardig en provocerend gedrag Hij moest verdragen vanaf het moment dat Hij Zijn intrek nam in de ziel? Wij kunnen de geschiedenis van het ongelovige, ondankbare en rebel-lerende volk Israël in de woestijn nauwelijks lezen zonder geprikkeld te worden. Toch geeft dit het juiste beeld van ons eigen gedrag. Hij gaf hun Zijn goede Geest om hen te onderwijzen, 'maar zij zijn wederspanning geworden en zij hebben Zijn Heilige Geest smarten aangedaan' (Jes. 63:10).

Hoe vaak gebeurt het niet dat belijdende leden en oprechte gelovigen rebelleren. Ze doen de Geest smarten aan en bedroeven Hem door zo traag van hart te zijn om Zijn gesproken en in herinnering gebrachte woorden te begrijpen en te geloven. Ze verachten het verborgen manna, waarmee Hij hun zielen gevoed heeft, door open te staan voor de wens om terug te keren naar het geestelijk Egypte. Dat doen ze door de beloften, die Hij aan hun hart verzegeld heeft, in twijfel te trekken. Ze blussen Zijn werkingen door hun daden die totaal strijdig zijn met het leven dat in hen geplant was. Om die redenen wordt de Geest gedrongen Zijn vertroostende tegenwoordigheid aan hen te onttrekken. Hij dreigt Zich terug te trekken. Toch blijft Hij bij hen. 'Hoe zou Ik u overgeven, o Efraïm? u overleveren, o Israël? Hoe zou Ik u maken als Adama, u stellen als Zebóim? Mijn hart is in Mij omgekeerd, al Mijn berouw is te zamen ontstoken' (Hos. 11:8). 'Vele wateren zouden deze liefde niet kunnen uitblussen; ja, de rivieren zouden ze niet verdrinken; al gaf iemand al het goed van zijn huis voor deze liefde, men zou hem te enenmale verachten' (Hoogl. 8:7).

We hebben nog een extra bewijs van de liefde van de Geest in het bijzondere werk van de heiligmaking, die de Geest werkt in de harten van de gelovigen. Dit genadewerk wordt in de Schrift gevat in de bondige uitspraak 'de heiligmaking des Geestes'. 'Maar wij zijn schuldig altijd God te danken over u, broeders, die van de Heere bemind bent,

dat u God van het begin verkoren heeft tot zaligheid, in heiligmaking des Geestes, en geloof van de waarheid' (2 Thess. 2:13). Jezus heeft met Zijn bloed voor ons het recht op het eeuwige leven verdiend.

Om de zaligheid te kunnen genieten, is daarnaast ook een geschiktheid voor het eeuwige leven noodzakelijk. Het is het werk van de Heilige Geest ons te vernieuwen naar het beeld van God. Het is Zijn werk om ons gelijkvormig te maken aan het beeld van Zijn Zoon. Hij maakt ons de goddelijke natuur deelachtig, waardoor wij geschikt worden voor de gemeenschap met God. De Geest geeft al de middelen om die te verkrijgen; het Woord, de sacramenten en het gebed. 'En wij allen, met ongedekt aangezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwende, worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest' (2 Kor. 3:18).

Degenen die het Evangelie verkondigen of de sacramenten bedienen, hebben als dienaren alleen een instrumentele taak bij de bevordering van het werk van God. De Geest is de werkende oorzaak of de auteur van Gods werk. 'Als die openbaar bent geworden, dat gij een brief van Christus zijt, en door onze dienst bereid, die geschreven is niet met inkt, maar door de Geest van de levende God, niet in stenen tafelen, maar in vlezen tafelen des harten' (2 Kor. 3:3).

Vele zaken zijn begrepen in het werk waarin de liefde van de Geest zich openbaart. Hij neemt het uit Christus - Zijn verzoening en gerechtigheid - en toont deze aan de gelovigen. Hij geeft hun gemeenschap met de Verlosser in Zijn dood en wederopstanding. Hij stort de liefde van God in hun hart uit. Hij verleent een vrijmoedige toegang in vertrouwen tot God. Hij doet hen uitroepen 'Abba Vader'. Hij helpt hen in hun gebeden. Hij verzegelt hen als de verkorenen van de Vader. Hij bewaart hen voor de verlokkingen van de wereld en de aanvechtingen van satan. Ja, hij bewaart hen voor alles wat hen kan verstrikken en wat hun leven als christenen belemmert. Zijn inwoning in het hart is het onderpand van de hemelse erfenis waartoe zij zijn voorbestemd. Zijn werkingen zijn de eerstelingen van de heerlijkheid die hen wacht.

Het past ons om in het bijzonder Zijn aard als Trooster te overdenken. Zo was Hij beloofd door Christus. Overdenk de wijze waarop Hij deze taak uitvoert in hun tegenspoed, aanvechtingen en verdrukkingen, uitwendig en inwendig. Hieraan zijn gelovigen in dit leven immers blootgesteld. In geen van deze moeilijkheden is de Trooster, Die hen verlichting kan geven, ver bij hen vandaan. Al de vrede, verlichting en vreugde die zij ervaren te midden van hun beproeving - soms roemen zij zelfs in die verdrukking! - ontspringt aan deze bron, de Heilige Geest. Daarom lezen we ook van 'de vertroosting van de Heilige Geest' en van de 'vreugde in de Heilige Geest'.

De Geest openbaart Zijn liefde verder door het werk wat Hij in de gelovige begon, te voltooien. 'Vertrouwende dit, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op de dag van Jezus Christus' (Fil. 1:6). Hij zal hun ziel bij hun dood volmaakt maken. Hun lichaam, waarin Hij als in een tempel woonde, zal Hij opwekken op de jongste dag. Hij zal het gelijk maken aan het verheerlijkte lichaam van Christus.

2. De werking van de Heilige Geest die een passend besef van deze liefde op onze ziel en levenswandel kan hebben.

Nu wil ik in de tweede plaats uiteenzetten welke uitwerking de liefde van de Geest op hen zou moeten hebben. De liefde van de Geest is bedoeld om haar uitwerking te hebben op hun hele doen en laten. Ieder die dit ervaart 'leeft in de Geest' en 'wandelt in de Geest'. Er is geen enkele plicht die de Geest niet bekrachtigt. Geen zonde, die de Geest niet ontraadt. Ik zal enkele voorbeelden noemen.

De liefde van de Geest dient om hen aan te vuren Hem te beminnen. Liefde verwekt liefde. 'Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad' (1 Joh. 4:10). Liefde tot de Vader en liefde tot de Zoon zijn genadegaven van God. Liefde en dankbaarheid jegens de Heilige Geest, gewerkt door de Geest van genade, zijn dat niet minder. In feite ligt de liefde tot de Heilige Geest in de liefde tot de Vader en de Zoon

besloten. Het is het werk van de Geest om de fontein van verlossende liefde, evenals de wijde en diepe kanalen waardoor die liefde tot zondaren vloeit, te openen. Hierdoor vloeit de liefde in verfrissende en zaligmakende stromen. Als de Vader en de Zoon verheerlijkt worden, kan de Geest niet onteerd en Zijn werk niet veroordeeld worden.

Toch is er een eer die wij Hem niet mogen onthouden. Een plicht jegens Hem die we niet mogen verzaken. We kunnen de ervaring van een gelovige wat dit betreft uitleggen met een voorbeeld uit het familieleven. Stel dat er een vreemdeling naar u toekwam met een brief die nieuws van uw zoon in het buitenland bracht. U had hem als dood opgegeven. Uit de brief blijkt echter dat hij leeft. U zou zo overweldigd zijn door vreugde en zo druk met het lezen van de brief, dat u de bezorger ervan bij de deur zou laten staan. Wanneer u wat tot uzelf zou zijn gekomen, zou u de boodschapper uitnodigen binnen te komen en hem uw grote dank tonen. Op dezelfde manier kan een gelovige zo verrukt zijn in zijn overpeinzing van God de Vader Die ons zo heeft liefgehad en over de Zoon Die Zichzelf voor hem overgegeven heeft, dat de gelovige voor een korte tijd de goddelijke Bewerker over het hoofd ziet: de Heilige Geest Die hem de genade liet ontdekken. Maar wanneer hij tot zichzelf gekomen is, zal hij het uitroepen: 'Bent u het Heere?' 'Kom in, gij, gezegende des HEEREN! waarom zoudt gij buiten staan?' (Gen. 24:31).

Het licht van het Evangelie, dat in de ziel schijnt, kan zo sterk en overweldigend zijn, dat de persoon die het ervaart, zich erover verwondert dat hij het ooit maar een moment heeft kunnen weerstaan. De overtuiging van de waarheid kan zó helder zijn en de aanname ervan zó hartelijk dat hij de bovenzinnelijke kracht die op zijn ziel inwerkt, niet ziet. Hij kan denken dat hij er nooit meer aan zal twijfelen. Pas als hij het zicht erop verliest en deels terugvalt in ongelof en in duisternis, wordt hij zich er diep van bewust dat zijn ontdekking het werk van de verlichting door de Heilige Geest was en dat deze verlichting noodzakelijk is om hem te bewaren en op te wekken. Dan zal hij zeggen: 'O Heilige Geest, U zocht mij op toen ik een buitengeslotene was. Ik was dood in zonden en misdaden en U

gaf mij het leven. Ik was blind voor de zaken die mij vrede kunnen geven, maar U opende de ogen van mijn verstand. Mijn hart was vol vijandschap tegen God. U waste mij door het bad der wedergeboorte. Ik was ziek en om van te walgen. U heelde mijn wonden door de besprenging met het bloed van Christus en door Uw kostbare zalving. Door Uw genade, ben ik wat ik ben. Wat zal ik U vergelden voor al de weldaden aan mij bewezen?’

De liefde van de Geest behoort liefde tot de broeders in hen op te wekken. Alle ware gelovigen hebben dezelfde oorsprong en zijn het werk van de Heilige Geest. ‘Een iegelijk, die liefheeft Degene, Die geboren heeft, die heeft ook lief degene, die uit Hem geboren is’ (1 Joh. 5:1). Er is een eenheid tussen ware christenen, en deze eenheid is van de Heilige Geest. ‘Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit éne lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, alzo ook Christus. Want ook wij allen zijn door één Geest tot één lichaam gedoopt; hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij dienstknechten, hetzij vrijen; en wij zijn allen tot één Geest gedrenkt’ (1 Kor. 12:12,13).

Alle ware gelovigen zijn met Christus verenigd door dezelfde Geest. De Geest heeft hen tot kennis van de waarheid, tot liefde voor de waarheid en tot de vertroosting door de waarheid gebracht. Door dezelfde Geest leven zij en zijn zij in Christus. De liefde van de Geest is als het ware het gemeenschappelijke bloed dat door de aderen van hen allen vloeit. Zij verbindt hen aan elkaar als één familie. Zij zorgt ervoor dat zij vriendelijk samenleven en meelevend met elkaar. ‘Indien er dan enige vertroosting is in Christus, indien er enige troost is der liefde, indien er enige gemeenschap is van de Geest, indien er enige innerlijke bewegingen en ontfermingen zijn; zo vervult mijn blijdschap, dat gij moogt eensgezind zijn, dezelfde liefde hebbende, van een gemoed en van een gevoelen zijnde’ (Fil. 2:1,2).

Als bittere jaloezie en haat in hen wonen, doen ze slechts alsof zij de Geest hebben ontvangen. De liefde van de Geest kan niet samengaan met deze boosaardige neigingen. ‘Niemand heeft ooit

God aanschouwd; indien wij elkaar liefhebben, zo blijft God in ons, en Zijn liefde is in ons volmaakt. Hieraan kennen wij, dat wij in Hem blijven, en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijn Geest gegeven heeft' (1 Joh. 4:12,13).

De liefde van de Geest moedigt ons aan afhankelijk te zijn van de Geest en om ons te laten vragen om Zijn werkingen. Zonder Hem kunnen wij niets doen: 'Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen' (Fil. 2:13). Alles wat goed is in een mens - geloof, liefde, reinheid, geduld - is Zijn werk.

Als een gelovige denkt over de plichten die hij te vervullen heeft, de veelheid en het belang ervan, dan is hij geneigd uit te roepen: 'Wie is tot deze dingen bekwaam?' In zulke omstandigheden moet hij denken aan de liefde van de Geest. Die is niet alleen machtig, maar ook gewillig om boven bidden en denken in ons te werken (naar Ef. 3:20). De Heilige Geest is ons beloofd en wij worden aange-moedigd om de Vader te bidden Hem aan ons te geven. 'Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven degenen, die Hem bidden?' (Luk. 11:13). Is het niet bemoedigend, dat de Geest niet afkerig is van Zijn werk, maar dat Hij meteen ging zodra Hij door de Vader of de Zoon gezonden werd?

Gelovigen kunnen klagen over hun ongeschiktheid voor hun plichten. Soms voeren ze dat aan als een excuus voor hun nalatigheid. Dit excuus zou redelijk kunnen schijnen, ware het niet dat God in rijke mate voorziet in onze nooddrift en ons helpt in onze zwakheden. U bent ongeschikt voor uw plicht, ja, u bent er zelfs afkerig van. Toegegeven, maar is de Geest niet machtig om u te bekrachtigen met alle kracht naar de inwendige mens? (naar Ef. 3:16). Is Hij niet gewillig om te werken? Staat Hij niet gereed om te werken? Hebt u zich persoonlijk tot Hem gewend? Als u dat niet gedaan hebt, hebt u niet ontvangen. Terecht, u hebt er niet om gevraagd. Of, als u wel vroeg, hebt u niet met geloof in Zijn liefde gevraagd. U hebt daaraan getwijfeld en deze twijfels hebben u ervan weerhouden op Zijn werkingen te steunen.

De liefde van de Geest zou u moeten aanzetten tot aanhoudend gebed. Juist met betrekking tot deze plicht noemt de apostel in onze tekst de liefde van de Geest als argument: 'En ik bid u, broeders, door onze Heere Jezus Christus, en door de liefde van de Geest, dat gij met mij strijdt in de gebeden tot God voor mij' (Rom. 15:30).

De reden daarvoor is tweeledig. De eerste heeft betrekking op de plicht tot gebed voor elkaar. Deze is gebaseerd op de vereniging door de Geest. Hij verbindt alle leden van het lichaam van Christus aan elkaar. De andere betreft de plicht tot gebed in het algemeen, voor onszelf of voor anderen. Dit houdt in dat de liefde van de Geest een grote aansporing tot gebed is. Hoe dan? Wel, een van de manieren waarop de Geest Zijn liefde laat zien, is Zijn hulp in de toenadering tot de troon der genade. Daarom wordt Hij de Geest der gebeden genoemd (Zach. 12:10). Hij komt onze zwakheden in het gebed te hulp. 'En desgelijks komt ook de Geest onze zwakheden mede te hulp; want wij weten niet, wat wij bidden zullen, gelijk het behoort, maar de Geest Zelf bidt voor ons met onuitsprekelijke zuchtingen' (Rom. 8:26).

De Geest stort de liefde van God uit in ons hart en moedigt ons zo aan om naar God als onze hemelse Vader te gaan. Christus heeft voor ons door Zijn Middelaarsverdiensten de toegang tot God verworven. De Heilige Geest geeft deze toegang door de verse en levende weg door het bloed van Christus aan ons te openbaren. Hij brengt ons krachtdadig tot God. Door Christus hebben wij door één Geest toegang tot de Vader (Ef. 2:18). De Heilige Geest is beloofd als Trooster of, volgens een andere betekenis van het Griekse woord, als beschermer of advocaat.

Wat heeft de God der genade een rijkdom aan genade beschikbaar gesteld in het nieuwe verbond. We zijn niet te verontschuldigen als we niet toegaan tot de troon der genade. We hebben een Advocaat buiten ons en Eén in ons. Een in de hemel en de Andere in ons eigen hart. Wat moedigt het ons aan tot gebed te weten dat Christus onze Advocaat is bij de Vader. Hij staat gereed om onze gebeden aan

de Vader voor te stellen en gehoor te verkrijgen voor ons. Maar is het geen extra aansporing dat we in de Heilige Geest Iemand hebben die ons helpt om te bidden en om onze gebeden in de handen van Christus te leggen? Beide zijn naar Gods wil. 'Die de harten doorzoekt, weet, welke de mening van de Geest zij, dewijl Hij naar God voor de heiligen bidt' (Rom. 8:27). Hoe groot deze aanmoediging tot gebed is, weten alleen zij die ervaren hebben dat hun hart verruimd werd in het gebed, die het kinderlijk vertrouwen in het gebed kennen en ook de afwezigheid ervan.

Vroeger werden ze naar de troon der genade gedreven of gesleept door het geweten of door uiterlijke omstandigheden. Nu komen ze gewillig en met blijdschap. Ze dachten vroeger dat het wel genoeg was dat ze in het openbaar op vaste tijden baden. Nu grijpen ze elke mogelijkheid tot gebed aan en bidden ze voortdurend. Vroeger waren hun gebeden formeel en kil. Nu storten ze hun hart uit voor God. Ze leggen Hem hun zaak en hun smeekbeden voor. Dit is het ware bidden - bidden in de Heilige Geest.

Het zou u voorzichtig moeten maken om de Heilige Geest niet te bedroeven.

Wij zijn bijzonder op onze hoede om iemand die goed voor ons geweest is niet te beledigen. We ontzeggen onszelf veel aangename zaken simpelweg omdat dit de ander verdriet zou doen. De uitdrukking zelf 'bedroeven van de Geest' wijst op Zijn liefde. Een vijand wordt boos als we hem benadelen; hij is blij als we onszelf schaden. Alleen een vriend - iemand die ons echt liefheeft en ons welzijn op het oog heeft - kan bedroefd worden door onverantwoord gedrag. Ongelovigen tergen de Geest, maar gelovigen bedroeven Hem. 'Bedroeft de Heilige Geest van God niet waardoor gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing' (Ef. 4:30).

Een overtuiging en een gevoel van de liefde van de Geest zal gelovigen er toe brengen zo te handelen dat zij Hem behagen. Zij zullen alles vermijden wat Hem verdriet doet. Het is niet moeilijk om te weten wat enerzijds de Geest behaagt en anderzijds wat Hem

bedroeft. Gelovigen weten dat instinctief door Gods werk. De Geest getuigt het met hun geest. De vrucht van de Geest en de werken van het vlees zijn zo tegengesteld aan elkaar als het licht aan de duisternis. Alle zonden mishagen Hem, maar er zijn sommige zonden die in Zijn ogen uitzonderlijk weerzinwekkend zijn. Hij is de goede Geest en daarom staan haat, toorn en nijdigheid Hem tegen. Hij is de Geest van de waarheid. Daarom is alle leugen en bedrog tot oneer van Hem. Hij is de Heilige Geest en daarom is alle onreinheid in het hart, in spreken en gedrag walgelijk voor Hem. Alle zonden, die de Geest bedroeven, leest u in Efeze 4.

Dit onderwerp geeft veel stof tot zelfonderzoek en tot bemoediging. Laat me u vragen: Wat kent u van de liefde van de Geest? Ik ben bang dat er sommigen zijn die hieraan part noch deel hebben. Zij weten als het ware niet eens dat er een Heilige Geest is (naar Hand. 19:2). Ze hebben nooit het verlangen gevoeld naar Zijn genadige invloed op hun ziel. Zij waren er nooit op uit om Hem te verkrijgen. Zij hebben nooit in de Geest gelezen of gebeden of een andere plicht gedaan. 'Dezen zijn het, die zichzelf afscheiden, natuurlijke mensen, de Geest niet hebbende' (Jud.:19). Laten we de ernstige uitspraak van de geïnspireerde apostel overwegen: 'Indien iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe' (Rom. 8:9). Zij die vreemdeling zijn van het werk van de Geest, zijn ook vreemdeling van het werk van de Zaligmaker. Allen die in Christus zijn, voor wie er geen verdoemenis is, 'wandelen niet naar het vlees, maar naar de Geest' (Rom. 8:1,4).

Maar hoewel u Hem niet kent, hebt u wel met Hem te doen en Hij met u. Hij spreekt tot u door de Schriften en door de prediking van het Woord, die 'de bediening van de Geest' wordt genoemd. De apostel Petrus zegt ons dat Christus 'wel is gedood in het vlees, maar levend gemaakt door de Geest. In Dewelke Hij ook, heengegaan zijnde, de geesten, die in de gevangenis zijn, gepredikt heeft, die eertijds ongehoorzaam waren, wanneer de lankmoedigheid Gods eenmaal verwachtte, in de dagen van Noach' (1 Petr. 3:18-20).

De bewoners van de wereld van voor de zondvloed dachten dat ze alleen met Noach te maken hadden. Ze meenden dat ze met hem konden twisten en zijn waarschuwingen en vermaningen konden verachten. Uiteindelijk draaide het erop uit dat ze een Ander hadden weerstaan. Iemand die oneindig machtiger was. 'En de HEERE zei: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens' (Gen. 6:3). Dit was een enorme verzwaring van hun zonde en hun verdoemenis. Dit was de grote zonde van het volk Israël in de woestijn, en het is nu nog de zonde van de verachters van het Evangelie. 'Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd de Heilige Geest' (Hand.7:51).

Twee zaken verzwaren de schuld van degenen die tot hun dood toe ongelovig en onboetvaardig blijven onder het Evangelie. Het maakt hun verdoemenis veel zwaarder dan die van de heidenen.

In de eerste plaats hebben zij de liefde van God, die Hij openbaarde in de dood van Zijn Zoon, veracht en verworpen. Ten tweede hebben zij de Heilige Geest weerstaan en Zijn werkingen uitgeblust. Zij hebben Zijn liefde waarmee Hij de verlossing wilde toepassen, veracht. 'Hoeveel te zwaarder straf, meent gij, zal hij waardig geacht worden, die de Zoon van God vertreden heeft, en het bloed van het testament onrein geacht heeft, waardoor hij geheiligd was, en de Geest der genade smaadheid heeft aangedaan?' (Hebr. 10:29).

Zij hebben de werkingen van de Geest veracht. En dat wordt terecht als de ergste zonde beschouwd. Het is een overtreding tegen de liefde van God in zijn meest duidelijke openbaring. Daarom is de zonde tegen de Heilige Geest ook onvergeeflijk. O, roep dit angstaanjagende oordeel niet over u af, hoorder van het Evangelie. Er is maar een manier waarop u dit oordeel kunt afwenden, namelijk door gehoor te geven aan de roepstem van het Evangelie en door te geloven in de Naam van de Zoon van God. Waar kunt u heenvluchten, weg van de aanwezigheid van Gods Geest? U zou kunnen besluiten nooit meer een preek te horen of nooit meer uw Bijbel te openen. U zou kunnen besluiten het land waar u de nodiging van het Evangelie ont-

ving, te verlaten en naar de donkerste wildernis van het heidendom te gaan. Toch zou u als een gewond hert de pijl van veroordeling en dood in uw hart meedragen. U hebt gehoord van een Zaligmaker en u hebt Hem verworpen. U bent het voorwerp van de roepstemmen van de Geest geweest en u hebt ze weerstaan.

Maar onze tekst vraagt om de lokkingen van het Evangelie te verklaren en niet zozeer de dreigingen van de wet. Ik betuig u door de liefde van de Geest om de roepstemmen van het Evangelie op te volgen en dat is te komen tot de Zaligmaker. 'En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet' (Openb. 22:17).

Gelovigen moeten niet tevreden zijn als zij slechts de natuur en het werk van de Geest kennen, maar zij moeten zich er op toeleggen Zijn liefde te kennen en te geloven en Zijn genade te proeven. Is de liefde van God ooit in uw hart uitgestort? Is Christus u dierbaar geworden? Is Zijn woord u zoet geworden? Hebt u vrijmoedigheid gehad wanneer u naar de troon der genade ging? Bent u naar het Heilig Avondmaal gebracht en hebt u daar de tekenen gegeten en gedronken waardoor de verzoening is aangebracht? Bent u vertroost in uw verdriet? Dat zijn nu de vruchten van de Geest en de bewijzen van Zijn liefde. Leg uw hart toch open voor Zijn goede werkingen. Heb Zijn werkingen lief en eer de Geest, net zoals u de Vader en de Zoon eert. Laat anderen maar de spot drijven met de leer van bevinding en de inwoning van de Heilige Geest als ware het geestdrijverij. 'Maar geliefden, bouwt gij uzelf op uw allerheiligst geloof, biddende in de Heilige Geest. Bewaar uzelf in de liefde van God, verwachtende de barmhartigheid van onze Heere Jezus Christus tot het eeuwige leven' (Jud.:20,21).

Laten we tenslotte het onderwijs aanhoren over de liefde van de Geest die al het kwaad dat de kerk in onze dagen teistert, genezen kan. Door het veronachtzamen en het misbruik van onze voorrechten, door onze onchristelijke handel en wandel, door onze wereldsgezindheid en onze onbezonnen gesprekken hebben we de Geest

uitgedaagd Zich van ons terug te trekken. Het gevolg is dat de eer van ons Israël weggevoerd is. Gods eigen inzettingen zijn grotendeels krachteloos geworden. Ze doen ons geen nut meer.

‘Wie heeft onze prediking gehoord en aan wie is de arm van de Heere geopenbaard?’ (Jes. 53:1). Wie is er overtuigd van zijn zonde? Wie roept het uit: ‘Wat moet ik doen om zalig te worden?’ Wie ontvangt het Woord van God met blijdschap? Wie brengt vruchten voort van dankbaarheid? Waar is de vrucht op de prediking van het Evangelie, zelfs waar het zuiver verkondigd wordt? ‘Ai mij! want ik ben, als wanneer de zomervruchten zijn ingezameld; als wanneer de nalezingen in de wijnoogst geschied zijn; er is geen druif om te eten; mijn ziel begeert vroegrijpe vrucht. De goedertierene is vergaan uit het land, en er is niemand oprecht onder de mensen’ (Mi. 7:1,2).

Onze slordige levenswandel, onze wereldgelijkvormigheid en onze betreuenswaardige verdeeldheid hebben de kracht van het ware christelijke leven gebroken en bijna teniet gedaan. Er is weinig meer overgebleven dan een geesteloos en afzichtelijk skelet. ‘Ik word mager, ik word mager, wee mij! de trouwelozen handelen trouwelooslijk, en met trouweloosheid handelen de trouwelozen trouwelooslijk’ (Jes. 24:16).

Toch is er hoop door de liefde van de Geest. Deze liefde is goddelijk en daarom oneindig groot, soeverein en vrijmachtig. Hij is God en geen mens; Hij zal Zich omkeren en ons opnieuw barmhartigheid bewijzen. Hij zal onze ongerechtigheden dempen. Hij zal onze zonden in de diepten van de zee werpen. Laten wij achter de Heere aan klagen, achter de Geest, en smeken om Zijn terugkeer tot ons. ‘Kom van de vier winden o adem van de Heere en beadem ons opdat wij leven! Zult U ons niet opwekken, opdat wij ons in U verblijden?’

De liefde van de Geest, uitgestort in het hart, zou ons verlevendigen, ons herstellen, ons doen smelten en ons heiligen. Zij zou alle kwaad dat er onder ons is, in ons privé-leven en in het openbaar, wegnemen. Zij zou alle redenen van verdeeldheid wegnemen. Wat nog moeilijker is: zij zou de geest van vervreemding, afgunst en

vijandschap die onze verdeeldheid over de leer heeft gebracht, wegnemen. Deze leeft zelfs in het hart van hen die voor de waarheid en zuiverheid opkomen. Zij zou als een olie zijn, die, geworpen op de wateren van twist, deze tot rust brengt. Zij zou strijdende partijen aanzetten om elkaar de fouten te belijden.

Nog beter, zij zou hen gezamenlijk op de knieën brengen in een gemeenschappelijke belijdenis. De liefde van de Geest zou hen aanzetten met een heilige ijver om de eersten te zijn om de verwoestingen van Sion te helen en om de Koning van de Kerk naar Zijn eigen woning terug te leiden.

